

§ 1 Anmälan om vice ordförande i utskott

Talmannen anmälde att *Malin Danielsson* (L) valts till vice ordförande i kulturutskottet från och med den 27 februari.

§ 2 Anmälan om granskningsrapport

Talmannen anmälde att följande granskningsrapport hade kommit in från Riksrevisionen och överlämnats till utbildningsutskottet:
RiR 2025:3 Lärosätenas arbete mot avhopp från bristyrkesutbildningar

§ 3 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:
Redogörelse
2024/25:OSSE1 till utrikesutskottet

EU-dokument
COM(2025) 30 till näringsutskottet

§ 4 Svar på interpellationerna 2024/25:346 och 349 om statlig närvaro i hela landet

*Svar på
interpellationer*

Anf. 1 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M):

Herr talman! Peter Hedberg har frågat mig vilka faktorer regeringen tog i beaktande när man fattade beslutet om avveckling av huvudkontoret för Folke Bernadotteakademin i Kramfors och Sidas verksamhet i Härnösand. Han har också frågat om regeringen övervägt alternativa lösningar som skulle kunna upprätthålla verksamheterna i nuvarande form och samtidigt ta hänsyn till eventuella ekonomiska eller organisatoriska krav.

Peder Björk har ställt tre frågor till civilministern.

För det första: Hur motiverar regeringen besluten att flytta statlig verksamhet från Kramfors och Härnösand till Stockholm, och hur harmonierar besluten med regeringens ansvar för att skapa tillit och sammanhållning i hela landet?

För det andra: Hur ser statsrådet och regeringen på vikten av att statliga verksamheter bidrar till statlig närvaro och service i hela landet?

För det tredje: Avser statsrådet och regeringen att vidta några särskilda åtgärder för att kompensera för de förlorade statliga jobben i de berörda kommunerna?

Interpellationen har överlämnats till mig.

Besluten att omlokalisera Folke Bernadotteakademiens säte från Sandö till Stockholm samt att avveckla Sidas utbildningscenter i Härnösand och flytta prioriterade delar av verksamheten till huvudkontoret i Rissne är resultatet av en samlad bedömning av dessa verksamheter. Besluten är ett led i regeringens reformering av det svenska biståndet och strävan mot en mer ändamålsenlig och kostnadseffektiv statsförvaltning. Vi måste kontinuerligt se över det svenska biståndet i förhållande till förändringar i omvärlden, förändrade svenska prioriteringar samt budgetläget.

Folke Bernadotteakademiens kursverksamhet på Sandö har minskat betydligt, och myndigheten har inte längre samma behov av de utbildnings- och övernattningslokaler som finns där. Därmed har myndighetens lokalisering på Sandö kommit i ett annat ljus, eftersom tillgången till övningsområden och kurslokaler tidigare har varit en av de främsta fördelarna med att ha kontor där.

Sida inkom den 30 september 2023 med en redovisning där myndigheten genomlyste och analyserade möjligheter till effektivisering av myndighetens utbildningsverksamhet. Regeringen har tagit denna redovisning i beaktande.

I rapporten presenterade Sida två alternativ. Regeringen har beaktat båda alternativen och valt att gå vidare med det som innebär att myndighetens utbildningscenter i Härnösand avvecklas, eftersom Sida bedömde att fortsatt verksamhet skulle kräva att myndigheten gör omprioriteringar som inte är ändamålsenliga ur ett resultat- och kostnadseffektivitetsperspektiv.

Sida har även genomfört en snabb omställning till digitala metoder sedan pandemin 2020. Detta inkluderar utbildningsverksamheten i Härnösand. Många utbildningar och kurser sker numera digitalt, vilket medför ett minskat behov av fysiska utbildningslokaler även för Sida.

Regeringen anser att en utvecklad statlig närvaro och service i hela landet är viktig. Samtidigt är det viktigt att myndigheterna bedriver sin verksamhet på ett effektivt sätt, oavsett var i landet de är lokaliserade. Det kan konstateras att Försvarsmaktens organisation utökas i hela landet, bland annat i Sollefteå och i Härnösand. Därutöver växer Kriminalvården i hela Sverige med fler platser på häkten och anstalter, inklusive i Västernorrlands län, vilket innebär fler statliga arbetstillfällen. Även Polismyndigheten växer och ska finnas närvarande i hela landet. På sikt innebär det fler anställda poliser och att Polismyndigheten framför allt ska växa lokalt.

Inom ramen för ett uppdrag till MSB om förberedande åtgärder för att införa civilplikt efter mönstring ska myndigheten redovisa konsekvenser för bland annat anläggningen på Sandö och i vilken mån verksamheten kan utökas på befintliga platser.

Regeringens samlade bedömning är att det är ändamålsenligt och kostnadseffektivt att omlokalisera Folke Bernadotteakademiens säte från Sandö till Stockholm och att avveckla Sidas utbildningscenter i Härnösand. Vi måste värna om skattebetalarnas pengar.

Dessa två beslut kommer att innebära att mer pengar kan gå till de mest behövande i Gaza, att mer pengar kan gå till barnsjukhus i Lviv och att mindre pengar blir fast här hemma i Sverige i fasta kostnader för lokaler som används i alltför liten utsträckning.

Prot. 2024/25:79
28 februari

Svar på
interpellationer

Anf. 2 PEDER BJÖRK (S):

Herr talman! ”Tomma tunnor skramlar mest” är ett ordspråk som jag tycker beskriver statsrådets svar på min interpellation på ett bra sätt. Jag tycker också att det sammanfattar SD-regeringens politik när det gäller statlig närvaro och service i hela landet.

Alldeles särskilt tydligt blir det när man jämför med hur tidigare socialdemokratiska regeringar har agerat politiskt på just detta område. I flera regeringsförklaringar har socialdemokratiska statsministrar lyft upp den här frågan, och de har sedan också sett till att omsätta den i praktiken.

Under mandatperioden 2014–2018 kom det 21 regeringsbeslut om just omlokaliseringar. Det innebär att 900 årsarbetskrafter flyttades i en omlokalisering från företrädesvis Stockholm till resten av landet. Tillsammans med annan utbyggnad av statlig verksamhet och service runt om i landet skapade detta 2 000 jobb.

Även under den förra mandatperioden, herr talman, fortsatte den socialdemokratiska regeringen med denna aktiva och offensiva politik på området, bland annat genom att omlokalisera 70 statliga jobb till Härnösand. Där ingick de jobb på Sida som den här regeringen nu beslutat att flytta från Härnösand till Stockholm.

Med bland annat nedläggningen av huvudkontoret för Folke Bernadotteakademin i Kramfors och flytten av jobb på Sida från Härnösand tycker jag att det blir tydligt att den nuvarande SD-regeringen inte har någon vilja eller några idéer om politik på det här området utöver att, såklart, centralisera så mycket som möjligt till Stockholm.

Herr talman! Frågan kvarstår efter att jag tagit del av interpellationssvaret. Finns det någon ambition? Finns det någon vilja eller någon plan från SD-regeringen? Vad vill man när det gäller om- och nylokalisering av statlig verksamhet och statliga jobb?

Avser den här SD-regeringen att ta något som helst initiativ för att aktivt jobba för omlokalisering av statlig verksamhet för att säkerställa statlig service och statlig närvaro i hela landet?

Anf. 3 PETER HEDBERG (S):

Herr talman! Jag tackar statsrådet för svaret och noterar att det i huvudsak är samma svar som statsrådet tidigare gett vid ett medieframträdande. Det gör att det fortfarande är lika otydligt för mig vad regeringen har för underlag för dessa beslut.

Statsrådet talar om effektivisering av bistånd, men nedläggningen av Sida i Härnösand och Folke Bernadotteakademin, FBA, i Kramfors följer regeringens tydliga linje att steg för steg montera ned viktig statlig service och arbetstillfällen utanför Stockholm. Jag noterar att Kriminalvården, Polismyndigheten och Försvarsmakten nämns, och det är givetvis positivt. Men jag förstår inte varför det i sig skulle motivera avveckling av andra statliga arbetstillfällen inom andra sektorer. Exempelvis ger Statens servicecenter i Ånge både jobb och service av en helt annan karaktär, och

Sida och FBA bedriver effektiv verksamhet och bidrar dessutom till en mer diversifierad arbetsmarknad i mitt hemlän.

Herr talman! Det är också viktigt att komma ihåg att regeringen nu inte bara avvecklar en del av en myndighet, som i fallet med Sida i Härnösand. När det gäller Folke Bernadotteakademin väljer man att avveckla själva huvudkontoret i Kramfors och centralisera det till Stockholm. Det är väl om något en tydlig markering. När det gällde Statens servicecenter och neddragningen av budgeten på 150 miljoner på tre år valde regeringen att två sina händer och säga att man inte hade något ansvar för de direkta konsekvenserna. Men regeringen har själv valt att specifikt peka ut verksamheterna i Härnösand och Kramfors och säga att dessa två ska bort, och då har man också ett direkt ansvar.

Jag hör statsrådet säga att pengar inte ska bindas upp i lokalytor som inte nyttjas, och det kan vi vara eniga om. Men varför nämner statsrådet inte att det fanns en annan väg att gå, inte minst gällande Folke Bernadotteakademin? Flera myndigheter har sagt att de tycker att Folke Bernadotteakademin skulle kunna vara en aktör som samlar fältsäkerhetsutbildningar och utför denna tjänst åt andra myndigheter. Det skulle effektivisera statsförvaltningen, något regeringen så tydligt vill göra. Om man hade gjort så hade Folke Bernadotteakademin varit det naturliga valet, lokalerna hade utnyttjats bättre och regeringen hade också visat att man tror på en verksamhet som finns utanför Stockholm.

Jag återkommer till formuleringen om effektivisering av bistånd. Barnsjukhus i Gaza och insatser i Lviv nämns. Men i efterdyningarna av besluten om Sida och FBA noterade jag att statsrådet i lokala medier i mitt hemlän inte kunde svara på om det rör sig om besparingar på 5, 10 eller fler miljoner för staten. Har statsrådet nu tagit reda på hur många miljoner kronor staten sparar på dessa nedläggningar? Det är det minsta man kan begära att regeringen ska kunna svara på när man själv tagit besluten.

Anf. 4 LINNÉA WICKMAN (S):

Herr talman! Jag tackar statsrådet för att han är här i dag och debatterar dessa viktiga frågor, för interpellationerna berör både frågan om den statliga närvaron utanför Stockholm och frågan om Sveriges långvariga arbete med bistånd och byggande av hållbar fred, något som vi verkligen ser behov av i dessa dagar då den regelbaserade världsordningen inte bara utmanas av auktoritära krafter utan börjar raseras på allvar.

Regeringen väljer nu, med hänvisning till kostnadseffektivisering, att stänga ned både Folke Bernadotteakademins huvudkontor i Kramfors och Sidas utbildningsverksamhet i Härnösand och flytta dessa till Stockholm, för tydligen är det automatiskt ineffektivt om verksamheter inte ligger i huvudstadsområdet.

Herr talman! I maj förra året besökte jag Folke Bernadotteakademin, FBA, på Sandö tillsammans med riksdagskollegor från Västernorrland. Förutom att Sandö är en speciell och naturskön plats där krig, konflikt och elände kan kännas långt borta är det en plats som bär på en viktig historia när det gäller Sveriges arbete med att utbilda människor inför internationella insatser och utvecklingssamarbeten i syfte att stödja länder som drabbats av konflikt.

När jag besökte FBA hade man fått i uppdrag av regeringen att i en lägesrapport beskriva nyttjandet av lokalerna för utbildningsverksamhet och hur användandet skulle kunna öka eller effektiviseras. Ett förslag som lades fram var det Peter Hedberg nyss beskrev, alltså att regeringen skulle kunna ge relevanta statliga myndigheter i uppdrag att använda FBA:s lokaler genom att FBA ges ansvaret att säkerhetsutbilda personal från andra myndigheter som ska tjänstgöra utomlands. Det skulle vara *ett* sätt att öka nyttjandegraden av lokalerna och använda statens resurser mer effektivt. Det går att se stora samordningsvinster med det förslag som FBA lade fram till regeringen.

Herr talman! Vad FBA däremot inte har föreslagit är att huvudkontoret i Kramfors ska stängas ned och flyttas till Östermalm i Stockholm. Tvärtom har man framfört många rimliga argument för att verksamheten i Kramfors i stället bör utvecklas. Det handlar både om kompetensförsörjning och om lokalkostnader där jämfört med i Stockholms innerstad. Det är även anmärkningsvärt att det inför nedläggningen av FBA i Kramfors varken har förts en dialog med myndigheten, hållits en offentlig debatt eller gjorts en konsekvensanalys – åtminstone inte en som vi eller medarbetarna fått ta del av.

Jag undrar om statsrådet Dousa och regeringen över huvud taget övervägde förslaget från FBA att i syfte att använda statens resurser smartare använda dem för olika myndigheters säkerhetsutbildningar. Det är inte helt logiskt att regeringen vill slå samman och skära ned på myndigheter i kostnadseffektivitetens namn men inte agerar för att myndigheter ska använda de utbildningslokaler och den kompetens som redan finns hos FBA.

Regeringen försöker ge en bild av att nedskärningarna på Sida i Härnösand och FBA i Kramfors gör att mer resurser kan gå till internationellt bistånd och fredsinsatser, men det stämmer inte. Sanningen är i stället den att regeringen med sitt borttagande av enprocentsmålet för biståndet och med sin ekonomiska politik, som med precision gynnar landets höginkomsttagare, lyckas svika både världens utsatta och Västernorrland.

Anf. 5 ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Sverige börjar inte på Södermalm och slutar på Östermalm i Stockholm. Sverige är ett stort land, och Stockholm skulle inte vara något utan Västernorrland och utan den kraft som finns i hela samhället. Ett statsråd med ansvar för handelsfrågor borde känna till hur beroende nationen Sverige är av det som sker i Västernorrland.

Herr talman! När jag var statsråd och ansvarig för statlig förvaltning blev det uppenbart för mig att ett av de misstag som begåtts de senaste decennierna var centraliseringen av offentlig verksamhet till Stockholm. Man ger bilden av att en flytt av verksamheter från Östergötland, Västernorrland eller Skåne till Stockholm är effektivisering. Men jag har hittills aldrig sett en rapport eller utvärdering som visar att en flytt av verksamhet till Stockholm skulle vara kostnadseffektiv – och då ägnade jag ändå sex år av mitt liv åt förvaltningspolitik. Men normen är att verksamhet blir effektiv om den flyttas till Stockholm och ineffektiv om den ligger kvar ute i landet.

Denna norm har styrt svensk statsförvaltning sedan 90-talet, och det har skadat vårt land och tilliten till offentlig förvaltning och till staten. Denna tillit är det viktigaste vi har i vårt samhälle. Sveriges största tillgång

är den höga graden av tillit mellan människor och mellan människor och offentliga institutioner. Om vi tillåter att denna tillit skadas, vilket jag menar att statsrådet gör och är ansvarig för, går vi miste om det finaste med Sverige.

Herr talman! I åtta år fattade vi beslut om att flytta verksamheter från Stockholm till andra delar av landet, inte av välgörenhet utan för att vi ville ta del av hela Sveriges kompetens och kraft. I åtta år fattade vi beslut om att starta statliga servicekontor runt om i landet eftersom vi insåg att det var ett misstag när staten övergav kommun efter kommun och att vi behövde få upp den svenska fanan igen med statlig servicenärvaro i hela landet. Men nu fattar regeringen beslut om att lägga ned dessa servicekontor. Det är ett misstag. Det är ett misstag, herr talman.

Det är möjligt att statsrådet tänker att det är effektivt och bra att koncentrera verksamheter, men då skulle jag vilja ta del av det kunskapsunderlag, den utvärdering och den forskning som visar att centraliseringen i vårt land alltsedan 90-talet har varit till nytta. Jag lovar, herr talman, att om jag får ett sådant underlag presenterat kommer jag att sprida det i mina kanaler, för jag har verkligen efterlyst det i många år men aldrig fått något.

Herr talman! Man gör fel ibland som statsråd. Man gör fel som regering. Jag kan erkänna att jag själv har varit med och fattat beslut som jag inte tycker blev så bra. Men när man är statsråd och bär ansvaret måste man ha modet att erkänna när det inte blir bra. Två beslut som statsrådet har varit med och fattat – att lägga ned verksamheterna och att lägga ned servicekontoren runt om i vårt land – är katastrofala beslut.

Jag uppmanar ödmjukast, utan partipolitiska intressen, statsrådet att erkänna dessa misstag och att göra om och göra rätt.

Anf. 6 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M):

Herr talman! Att Socialdemokraterna inte använder skattepengar på ett ansvarsfullt sätt vet vi sedan tidigare. Socialdemokraternas själva syn på skattepengar skiljer sig väsentligt från regeringens. Det är i grund och botten andras pengar som vi tar ansvar för. Det är inte politikens pengar eller ett hemligt pengatråd som Sida, FBA eller regeringen kan gå och hämta pengar från.

Vi behöver städa upp i biståndspolitiken efter decennier av socialdemokratisk misskötsel. Regeringen genomför nu den största omläggningen av svensk biståndspolitik sedan 70-talet. Mer pengar ska gå till minörjning, barnsjukhus och gasturbiner i Ukraina och på andra platser runt om i världen. I ett läge där de humanitära behoven just nu är enorma, med ett krig i vårt närområde och ett rekordstort antal konflikter, vill Socialdemokraterna ta pengar från dessa bistandsprojekt för att finansiera delvis tomma lokaler här i Sverige.

Jag kan berätta för Socialdemokraterna att Sida och FBA inte är några arbetsmarknadsprojekt, utan det är viktiga myndigheter som jobbar med att bedriva stora delar av Sveriges biståndsarbete runt om i världen. FBA bidrar till att lösa och hantera konflikter i komplexa miljöer. Sida har delvis liknande projekt och bidrar just nu på ett mycket handgripligt sätt till att stabilisera världen och göra den marginellt bättre i en mycket orolig omvärld.

Vi vet att mycket av utbildningsverksamheten inom Sida har lagts om till digitala verktyg, och det är fantastiskt att vi kan använda innovation för

att utbilda medarbetare och andra. Varför ska då miljontals kronor i skattepengar läggas på delvis tomma lokaler i stället för att komma ut i fält – till Ukraina, till Syrien, till Demokratiska republiken Kongo, till Sudan och till alla andra platser runt om i världen som verkligen behöver det svenska stödet?

Den här regeringen kommer att ha koll på vad skattepengar används till och vad biståndspengar går till. Vi kommer att säkerställa att så mycket som möjligt av våra skattemedel faktiskt når ut i fält. Svenska folket förväntar sig att pengarna i biståndsbudgeten ska användas ute i fält, och där är Ukraina vår enskilt viktigaste utrikespolitiska prioritering. Vi kommer alltid att hålla hårt i skattepengarna.

Med detta sagt tycker vi, precis som Socialdemokraterna, att det är viktigt att det finns statlig närvaro i hela landet, men det hela ska bedrivas på ett effektivt sätt, där vi vet att det faktiskt gör nytta och där det finns poänger med att finnas runt om i världen. Tro mig, vi gör den typen av bedömningar även när det kommer till Stockholm.

Det finns inget självändamål med att saker och ting ska ligga i Stockholm, men det hade varit betydligt mer problematiskt att flytta över ungefär 90 procent av FBA:s verksamhet från det som kommer att bli det nya huvudkontoret. Det ligger i direkt anslutning till Försvarshögskolan, vilket FBA säger är viktigt och till mycket stor nytta för verksamheten. Att flytta hela verksamheten till Kramfors är inte en framkomlig väg.

Anf. 7 PEDER BJÖRK (S):

Herr talman! Statsrådet och hans kollegor i regeringen kan stå hur mycket de vill här i talarstolen och i andra sammanhang och säga att de värnar statlig närvaro och service i hela landet, men det hjälper inte att stå här och säga det när de i praktisk politik och praktisk handling gör precis tvärtom.

På område efter område monterar man ned den statliga servicen och närvaron i hela landet. Sedan hittar man på pseudoargument för att detta ska kunna göras. Man gömmer sig bakom ord som effektivitet och värnande av skattepengar. Men att värna skattepengar, herr talman, handlar om att se till att alla medborgare i Sverige har rätt till statlig närvaro och framför allt en statlig lokal service, så att det går att bo, leva och verka i hela landet. Detta gäller inte bara enskilda medborgare utan också företag runt om i landet, som SD-regeringen i andra sammanhang framhåller att den värnar så himla mycket om.

Nej, herr talman, det här handlar inte om att värna skattepengar eller det svenska biståndet, utan detta är en systematisk och utarbetad politik för att montera ned det svenska sättet att bedriva statlig service runt om i hela landet. Vi ser det på område efter område, och ett exempel är Folke Bernadotteakademin och Sida i Härnösand.

Ett annat exempel är att man nu monterar ned den lokala fysiska servicen i form av servicekontor. Man skär ned antalet servicekontor runt om i landet med 25 procent. Detta, herr talman, slår särskilt hårt mot dem som bor på landsbygden.

För oss socialdemokrater är det självklart att staten ska vara närvarande i hela landet. Det var därför socialdemokratiska regeringar under tidigare mandatperioder jobbade hårt och systematiskt för att bygga ut servicen och om- och nylokalisera statlig verksamhet i hela landet.

Prot. 2024/25:79
28 februari

Svar på
interpellationer

Herr talman! SD-regeringen har ingen vilja eller ambition att jobba med omlokalisering och nylokalisering av statlig verksamhet i hela landet. Då tycker jag att det vore mycket ärligare av regeringen att säga det i stället för att gömma sig bakom andra argument.

Man lyfter upp effektivitet. Då undrar jag om det är överordnat precis allting annat, som man hävdar när det kommer till närvaro och service från statliga myndigheter i hela landet, och om regeringen på riktigt upplever att det finns något slags motsatsförhållande mellan statlig närvaro och service i hela landet och effektivitet. I sak är det helt fel, då rapport efter rapport på området har visat att effektiviteten är minst lika bra efter en omlokalisering.

Det här skulle kunna förklara varför statsrådet valde att inte alls svara på en av de tre frågor som jag ställde i min interpellation, nämligen om SD-regeringen avser att vidta några särskilda åtgärder för att kompensera för de förlorade statliga jobben i Kramfors och Härnösand, som vi diskuterar här i dag.

Anf. 8 PETER HEDBERG (S):

Herr talman! Jag vill inledningsvis vända mig emot beskrivningen att vi socialdemokrater skulle se tjänsterna på Folke Bernadotteakademien i Kramfors och Sida i Härnösand som arbetsmarknadsprojekt. Sida och FBA har en väldigt lång tradition av verksamhet i vårt län, och vi är väldigt stolta över att vi har så kvalificerade tjänster som bidrar till vår arbetsmarknad.

Precis som Peder Björk inte fick svar på en av sina frågor fick jag inte svar på min fråga. Hur mycket pengar sparar man på det här? Det kom ingenting om det ur statsrådets mun i hans inlägg.

I stället pratade han om att Socialdemokraterna inte använder skattemedel effektivt. Det tycker jag är ganska intressant, för när jag besökte FBA:s kontor på Sandö ett par veckor efter att regeringen hade fattat sitt beslut om nedläggning möttes jag av hantverkare som stod med skruvdragare och färdigställde de sista delarna av en renovering i de här fastigheterna för 2,6 miljoner kronor – samtidigt som regeringen fattade beslut om nedläggning med hänvisning till effektivitet. Hur effektivt tycker statsrådet att det blir för staten?

Statsrådet pratar om att spara pengar, men det handlar egentligen om motsatsen. Regeringen har ju över huvudet på myndigheten drämt till med storsläggan och sagt: Vi tänker bestämma hur ni ska prioritera era tilldelade medel.

Utifrån det som statsrådet sa om arbetsmarknadsprojekt: På FBA på Sandö jobbar personer med nyckelkompetens för myndigheten. Har statsrådet övervägt det? Känner statsrådet till det?

Statsrådet pratar om att det är så otroligt bra att man nu kan sameffektivisera med Försvarshögskolan och lokalerna som FBA har här i Stockholm. Men enligt de uppgifter som jag har finns det inte plats för FBA att inhysas mer på Försvarshögskolan i Stockholm. Det finns inget mer utrymme, vilket leder i alla fall mig till den logiska slutsatsen att då behöver man ju hyra nya lokaler i Stockholm.

Jag vet ju att statsrådet är ekonom. Därför tänker jag att statsrådet bör ha tagit detta i beaktande. Men jag vet inte, herr talman, för jag har fortfarande inte fått svar på vilka underlag som faktiskt har legat till grund för

de här besluten. Vad har man tagit in för fakta? Vad har man tagit in för siffror? Eller har man bara gått på det som mina kollegor varit inne på tidigare – att ändamålsenlighet alltid är samma sak som att man centraliserar till Stockholm? Det förefaller vara på det sättet här. I min värld är lokalhyror inte billigare i Stockholm än i Kramfors, särskilt inte när det krävs utökade lokalytor.

Utifrån den mer allmänna bilden av service och närvaro i hela landet kan jag konstatera att det finns rätt mycket i Västernorrland som kräver regeringens uppmärksamhet. Vår region har noterat att sjukvårdsministern har visat ett visst intresse. Hon har fått en inbjudan för att diskutera sjukvårdskrisen. Infrastrukturministern har fått en inbjudan för att diskutera de stora behov av investeringar i infrastruktur som vårt län har. Och statsrådet Dousa har fått en inbjudan från Region Västernorrland, från länsstyrelsen och från Härnösands och Kramfors kommuner att diskutera konsekvenserna av de beslut som statsrådet har varit med och fattat.

Därför är min fråga till statsrådet om han är villig att besöka Västernorrland för att diskutera de här konsekvenserna och föra en dialog och om han, som Ardalan Shekarabi var inne på, i slutändan är villig att överväga om det kanske går att ändra på det här beslutet.

Anf. 9 LINNÉA WICKMAN (S):

Herr talman! I den här debatten är vi flera som har framfört att när det gäller Folke Bernadotteakademin finns det tydliga alternativ till den nedläggning som nu görs, alternativ som myndigheten själv har föreslagit för regeringen. Det blir väldigt tydligt att det inte är så att regeringen inte kan, utan att det handlar om att regeringen inte vill.

Återigen: Jag skulle vilja få svar på den fråga jag ställde, som är varför regeringen inte har lyssnat på sin egen myndighets förslag på hur lokalerna på Sandö skulle kunna nyttjas mer och nyttjas smartare och hur statens resurser skulle kunna användas mer effektivt.

Precis som mina partikollegor har beskrivit här i debatten är en tydlig del av regeringens politik att staten aktivt ska dra sig undan. Vi ser det i nedläggningarna av statliga servicekontor som är på gång. I mitt hemlän Gävleborg handlar det om kontoren i Bollnäs och i Sandviken.

Vi ser också omfattande nedskärningar inom biståndet. När det gäller det konfliktförebyggande arbetet är det en markant förändring. Sidas anslag på området för globala fredsinsatser har halverats. Vi vet att handlingsplanen för genomförandet av agendan för kvinnor, fred och säkerhet har tunnats ut, och vi vet att det kvinnliga medlingsnätverket för fred har lagts ned. Samtidigt är antalet väpnade konflikter på en rekordhög nivå.

I den situationen tycker jag att det är anmärkningsvärt att det ansvariga statsrådet ger bilden här i kammaren att det skulle vara Folke Bernadotteakademin på Sandö som bär skulden för detta och inte de ekonomiska prioriteringar som den här regeringen gör när det gäller att sänka skatten för de allra rikaste och skära ned kraftigt inom det svenska biståndet.

Herr talman! Det finns ingen som är emot en effektiv statsförvaltning. Men statsrådet får faktiskt svara på varför regeringen inte lyssnar på sin egen myndighets förslag.

Anf. 10 ARDALAN SHEKARABI (S):

Herr talman! Jag hoppas verkligen att statsrådet använder sin tid sedan till att ta tillbaka det han sa om arbetsmarknadsåtgärder.

Vi människor är rustade med förnuft, med förmåga att basera våra beslut och uttalanden på kunskap och med respekt för människor. De människor som jobbar under Utrikesdepartementets myndighet i Västernorrland har en enorm kompetens och erfarenhet av det arbete de utför, betydligt mer erfarenhet än jag och statsrådet har på det här området. Jag uppmanar statsrådet att visa respekt för de människorna och visa respekt för svensk statsförvaltning.

Vi behöver inte bli inspirerade av Elon Musk och Donald Trump i synen på förvaltningen. Vi bor i Sverige, ett land med en extremt stolt historia av god förvaltning, av effektivitet i förvaltningen och av tillit mellan människor och den statliga förvaltningen.

Vi ska inte ha en utveckling där statsråd kallar statligt anställdas insatser arbetsmarknadsåtgärder bara för att de råkar vara utanför tullarna i Stockholm. All kompetens i det här landet är inte koncentrerad till Stockholms innerstad. Det säger jag med all respekt för Stockholm; här finns enormt mycket kompetens. Men det finns också väldigt många kompetenta människor i den statliga förvaltningen runt om i vårt land som gör fantastiska insatser, och de förtjänar respekt – av oss i riksdagen, av regeringen och av statsrådet.

Jag vill ödmjukast uppmana statsrådet att ta tillbaka uttalandet om arbetsmarknadsåtgärder och visa respekt för de människor som tjänar vårt land och den svenska staten varje dag i Västernorrlands län.

Anf. 11 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M):

Herr talman! Den här debatten inleddes med att Socialdemokraterna menade att jag använder pseudoargument när vi debatterar den här typen av frågor.

Jag skulle inte säga att ett barnsjukhus i Lviv, vaccinsprutor i DRK eller barnböcker i Gaza handlar om något slags sidodebatt. Det här är på riktigt, i högsta grad, och jag uppmuntrar alla att fokusera på vad biståndet i grund och botten handlar om: att ha en effektiv myndighetsstyrning där så lite som möjligt går till fasta kostnader och så mycket som möjligt kan gå ut i fält. Det borde vara även en socialdemokratisk kärnfråga. Man kan fråga sig vilka sjukhus Socialdemokraterna inte vill vara med och finansiera för att i stället finansiera tomma lokaler i Kramfors. Den frågan tycker jag att man ska ställa sig.

Jag menar inte att medarbetarna på FBA och Sida inte bedriver ett mycket viktigt arbete. Det gör de, inte bara för den lokala kommunen utan för världen i stort. Många av dem har dessutom gjort det i tiotals år och slitit år ut och år in för att göra världen till en bättre plats. Det är inte det jag säger.

Jag vet att Ardalan Shekarabi inte heller syftar på det, men det blir ett slags politisk debatt i detta. Min poäng är att Socialdemokraterna generellt sett använder den statliga förvaltningen som arbetsmarknadsprojekt och inte utifrån vad som ger störst nytta för de svenska skattepengarna.

I grund och botten ska vi också komma ihåg att det alltså är privat sektor som finansierar den offentliga sektorn. När det gäller sänkt skatt på arbete, sänkt skatt på drivmedel, regelförenklingar för byggsektorn och

den största infrastrukturbudgeten har Socialdemokraterna röstat emot mycket av detta. De fortsätter också att vara emot, samtidigt som vi vet att det är just den här typen av politik som kan få den privata sektorn – företagen – att också växa i Västernorrland.

Försvarsmakten, Polisen och Kriminalvården växer i hela landet, inklusive i Västernorrland. Anstalten Viskan i Ånge ska återöppnas 2025. Det är viktigt att det finns statlig närvaro i hela landet, men den statliga närvaron måste ju vara ett resultat av att det är så effektivt som möjligt. MSB ser just nu, när vi står här och debatterar, över att öka verksamheten på befintliga platser. Det innefattar såklart även Kramfors.

För mig är barnsjukhus i Lviv, vaccinsprutor i DRK och barnböcker i Gaza inte något sidouppdrag. Det är mitt kärnuppdrag att säkerställa att så mycket som möjligt av det svenska stödet kan gå ut i fält och inte fastnar i tomma lokaler här hemma i Sverige.

Anf. 12 PEDER BJÖRK (S):

Herr talman! Jag är på riktigt bekymrad över hur lite intresse SD-regeringen visar för statlig service och närvaro i hela landet. Det visas både i regeringens agerande och i den här debatten.

På tal om Ånge är det bra att det öppnas nya fängelseplatser där, men det är också i Ånge som den här regeringen stänger ett av de statliga servicekontoren.

Det här ointresset och oviljan för dessa frågor visar sig också genom att ansvarigt statsråd, civilminister Erik Slottnér, har lämnat över frågorna i min interpellation till det statsråd som är nyast i regeringen och som inte på något sätt har detta i sin portfölj.

Jag noterar också, herr talman, att statsrådet inte heller ger något konkret besked om huruvida det ska ske någon kompensation för de jobb som nu förloras i Kramfors och Härnösand. Och utifrån statsrådets resonemang tycks effektivitet vara överordnat allting annat. Det gör mig bekymrad.

Omlokalisering och nylokalisering av statliga myndigheter bidrar nämligen till både regional utveckling och effektivitet på lång sikt. Statlig service och närvaro är viktigt för tilliten och sammanhållningen i det här landet och för möjligheten att verka och leva i hela Sverige.

Det gör oss socialdemokrater väldigt övertygade om att man måste ha en aktiv politik för statlig service och närvaro. Till skillnad från SD-regeringen har vi socialdemokrater viljan och ambitionen.

Anf. 13 PETER HEDBERG (S):

Herr talman! Jag noterar att det var väldigt svårt att få svar på hur mycket pengar man sparar på de här avvecklingarna i Härnösand och Kramfors. Det verkar nästan omöjligt att få statsrådet att svara på det. I stället fortsätter han att ställa en massa viktiga nöd- och hjälpinsatser mot de här verksamheterna.

Vi har aldrig kallat dem för sidoprojekt. Det vi har vänt oss emot är att statsrådet och regeringen har använt den typen av insatser som argument för att lägga ned verksamheterna i Kramfors och Härnösand. Nu har jag hört att det är vaccinsprutor, det är tältsängar, det är mat till de mest behövande och det är minröjning och barnsjukhus. Det är jätteviktigt.

Jag undrar en sak. Kostnaderna för Folke Bernadotteakademins lokaler i Kramfors uppgår årligen till cirka 3,9 miljoner kronor. FBA:s lokaler här

i Stockholm har ungefär samma yta och kostar nästan 9 miljoner kronor. Som jag var inne på i mitt förra inlägg innebär detta beslut ofrånkomligen att regeringen kommer att behöva ta ansvar för att FBA behöver utöka sina lokalytor.

Jag vill ställa frågan till statsrådet: Hur många fler vaccinsprutor och tältsängar och hur mycket mer mat till de mest behövande blir det när statsrådet Dousa centraliserar Folke Bernadotteakademiens huvudkontor till Stockholm? Kan statsrådet snälla svara på det?

Anf. 14 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M):

Herr talman! Det är jag som är ansvarigt statsråd. Det här ligger helt i min portfölj. Det är jag som berett ärendet, och det är jag som tillsammans med regeringen också har fattat beslut om exakt dessa saker.

När jag – för väldigt många år sedan, har det tyvärr blivit nu – gick med i Moderata Ungdomsförbundet var det för att jag var besjälad av att ta ansvar för skattebetalarnas pengar. Det är i grund och botten inte politikens pengar, Socialdemokraternas pengar eller Moderaternas pengar. Vi är satta här för att ta ansvar för undersköterskornas, bussförarnas och taxi-förarnas pengar – de som varje dag år ut och år in sliter ihop pengarna.

Jag vet att det inte är det engagemanget, kanske inte ens det synsättet, som finns i Socialdemokraterna. Det är en känsla av att det kanske är era egna pengar, som ni i grund och botten får göra precis vad ni vill med. Här finns en viktig ideologisk skillnad mellan höger och vänster, mellan regeringen och oppositionen och mellan Moderaterna och Socialdemokraterna. Samma engagemang som när jag blev medlem i Moderata Ungdomsförbundet har jag än i dag: att värna om skattebetalarnas pengar och säkerställa att de används på ett så effektivt sätt som möjligt. I biståndsportföljen handlar detta såklart om att mer pengar ska gå ut i fält och mindre pengar ska användas till fasta kostnader här på hemmaplan. Framför allt gäller det tomma lokaler.

Jag har redogjort för detta flera gånger. Det här kommer att innebära besparingar i miljonklassen. Det är pengar som nu kommer att kunna användas till barnsjukhus, vaccinsprutor och annat viktigt biståndarbete inom framför allt Sidas och FBA:s verksamheter.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

§ 5 Svar på interpellation 2024/25:367 om jaktmöjligheter i naturreservat

Anf. 15 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L):

Herr talman! Marie Olsson har frågat mig hur lång tid jag anser att det är rimligt att det tar att handlägga ett ärende hos regeringen och när jägarna i Orsa och i resten av Dalarna kan förväntas få ett beslut från regeringen gällande jaktmöjligheter i Korpimäki naturreservat.

Frågan ställs med anledning av att Länsstyrelsen i Dalarnas län har fattat ett beslut om att utöka möjligheterna till jakt inom Korpimäki naturreservat. Detta beslut har överklagats till regeringen.

Utgångspunkten i regeringens hantering av överklagade beslut enligt miljöbalken är att handläggningen ska ske skyndsamt, effektivt och utan att rättssäkerheten eftersätts. Som jag tidigare svarat på Marie Olssons riksdagsfråga angående handläggningstid kan jag i dagsläget inte säga när regeringen fattar ett beslut om naturreservatet Korpimäki. Då detta är ett pågående förvaltningsärende kan jag inte föregripa ett beslut i ärendet genom att uttala mig om tidsplan eller utfall i frågan. Ärendet bereds fortfarande i Regeringskansliet.

Anf. 16 MARIE OLSSON (S):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka statsrådet för svaret på interpellationen.

Som jag skrev i interpellationen är jakt och fiske en väldigt viktig del av livet för många som bor på landsbygden men även för många som bor i storstäder. Skapandet av naturreservat är många gånger ett bra sätt att skydda naturområden som är skyddsvärda, men för att få acceptans bland lokalbefolkningen för avsättningar av mark i naturen är det oerhört viktigt att staten har en bra dialog med lokalbefolkningen.

Efter många år har staten äntligen, via Länsstyrelsen i Dalarnas län, lyssnat på lokalbefolkningen när det gäller möjligheten att tillåta mer jakt i naturreservatet Korpimäki i Orsa. Beslutet överklagades och landade då på regeringens bord. Det var i april 2024, alltså för drygt tio månader sedan.

Som jag skrev i min interpellation tillåts inte kommunerna ha så långa handläggningstider för ärenden, utan där har vi i riksdagen via lagstiftning beslutat om hur långa handläggningstiderna får vara. Frågan är om det inte börjar bli dags för ett liknande system för staten och regeringen. Enligt min bedömning är tio månader en orimligt lång handläggningstid. Dessutom har regeringen inte fattat beslut än, så det kommer ju att ta ännu längre tid. Man har dock tagit beslut i ärenden som har inkommit senare än det här.

Herr talman! Precis som statsrådet sa har jag skickat en skriftlig fråga i samma ärende till statsrådet. Frågan var densamma som en av frågorna i interpellationen, nämligen när jägarna i Orsa och resten av Dalarna kan få ett beslut från regeringen när det gäller jaktmöjligheterna i Korpimäki naturreservat. Svaret från statsrådet var då att statsrådet inte kan uttala sig om när ärendet kommer att avgöras eftersom det är ett pågående förvaltningsärende som statsrådet inte bör föregripa. Jag kan konstatera att jag får exakt samma svar på interpellationen.

Utifrån svaret blir jag lite fundersam. Det är regeringen som ska besluta i det här ärendet, men enligt statsrådet bör statsråd inte gå in och styra i ärendet. Vem eller vilka är det som ska styra om inte regeringen, som ska fatta beslutet, kan göra det?

Statsrådet svarar även att utgångspunkten för hantering av överklagade beslut enligt miljöbalken är att hanteringen ska ske skyndsamt, effektivt och utan att rättssäkerheten eftersätts. Jag måste därför fråga statsrådet om statsrådet anser att tio månader är en skyndsam hantering av ett överklagande. Tio månader är dessutom den tid som hittills gått sedan överklagandet inkom till regeringen, och vi vet ännu inte hur mycket längre tid det kommer att ta innan beslut fattas. Hur lång tid anser statsrådet ryms inom begreppet ”skyndsamt”?

Anf. 17 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L):

Herr talman! Jag tackar ledamoten för tillfället att diskutera de här frågorna.

Precis som ledamoten anför ger jag inte ett nytt svar på frågan när man kan förvänta sig ett besked i den här frågan. Jag är övertygad om att ledamoten är mycket väl medveten om att man som statsråd inte kan föregripa ett beslut i ett ärende. Man kan inte som minister själv gå ut och uttala sig om utfallet i ett visst ärende innan det är beslutat, och man kan inte heller säga *när* ett sådant beslut kommer att fattas. Det är intressant att ledamoten ställer frågan på det sättet om hon nu är medveten om vilka villkor som gäller för regeringen och för hur regeringen uttalar sig.

Herr talman! Ledamoten påpekar att utgångspunkten för hanteringen av sådana här ärenden är att den ska ske skyndsamt, effektivt och utan att rättssäkerheten eftersätts. Det relevanta här är att det av dessa tre olika faktorer inte finns en som är viktigare än de andra. Det finns inte en faktor som är mer relevant än de andra att ta hänsyn till när man handlägger ett ärende. Handläggningen ska ske skyndsamt, effektivt och utan att rättssäkerheten eftersätts, och om rättssäkerheten eftersätts som en konsekvens av att man hanterar ärendet mer skyndsamt har man helt enkelt inte uppfyllt de villkor som råder för ett sådant här överklagande och hur det ska hanteras.

Sedan undrar ledamoten, herr talman, hur det kommer sig att jag, trots att det är regeringen som fattar beslutet, inte kan föregripa beslutet genom att uttala mig. Svaret är helt enkelt att det inte fungerar som så att jag som enskilt statsråd sitter och låtsas agera jurist och bedömer alla de olika intresseavvägningar som finns i enskilda ärenden. Så som saker och ting fungerar i svenska statens hantering av överklaganden är det i stället Regeringskansliet som samlat med de berörda experterna – det kan man kalla dem, även om tjänstemän är den korrekta termen – hanterar de olika avvägningar som görs i olika ärenden.

Ledamoten lyfter också i sin interpellation att andra ärenden som har kommit in senare har hanterats snabbare. Då är det relevant att påpeka att det vid överprövningar av beslut som rör naturreservat finns en mängd olika frågeställningar. De här frågeställningarna skiljer sig åt beroende på vilken typ av överklagande det är och vilka typer av förhållanden som råder för naturreservatet i fråga, och i dessa exempel skiljer de sig åt.

Jag tror att det är någonting som möjligen ledamoten vet om men som kanske gemene man inte känner till, det vill säga hur sådana här förhållanden kan vikta olika beslut. Även om man tar besluten i tur och ordning är det helt enkelt så att vissa beslut kan hanteras rättssäkert, effektivt och därmed skyndsamt eftersom det inte finns lika stora avvägningar att göra.

Det man gör är att hantera olika intresseavvägningar och frågeställningar som handlar om att lyckas skydda miljön på olika sätt men också om att väga nyttan för miljön mot allmänna intressen och enskilda intressen. Precis som ledamoten lyfter, herr talman, är det oerhört viktigt att vi, när vi skyddar stora ytor av natur, också ser till att ha en stark lokal förankring och en förståelse för det liv som pågår i den biten av natur innan reservatet bildas. Det ska kunna pågå i stor utsträckning så länge det inte påverkar syftet med upprättandet av det enskilda naturreservatet. Det är alltså en avvägning som regeringen, och i grund och botten staten, alltid har att ta ställning till och som är oerhört viktig.

Anf. 18 MARIE OLSSON (S):

Herr talman! Ute på landsbygden – till exempel i Orsa, som jag kommer ifrån – finns det tyvärr en ökad misstro mot staten och myndigheter. Det finns en känsla av att staten inte lyssnar och att politiken förs utifrån ett storstadsperspektiv.

Om regeringen menar allvar med det man sa i valet om att landsbygden är viktig för hela landet måste SD-regeringen också visa det i handling. Då räcker det inte med sänkt bensin- och dieselpolis. Vi kan liksom inte bara ägna oss åt att köra bil ute på landet, utan vi behöver även statlig service. Den avvecklar regeringen nu på många ställen i och med nedläggningen av servicekontor. Vi behöver också arbetstillfällen, inte den centralisering till Stockholm som regeringen nu genomför.

Vi behöver en stat som lyssnar på befolkningen i hela landet för att mota misstro runt om i landet. Länsstyrelsen i Dalarnas län har, som statlig instans, lyssnat. Den vill bidra till att skapa möjligheter till utökad jakt i naturreservat, och därför är regeringens beslut när det gäller Korpimäki naturreservat oerhört viktigt för hela Dalarna.

Det kommer att ses som en inriktning för handläggningen av flera ärenden i Dalarna som handlar om att utöka jakten inom naturreservat. De ärendena får dock också vänta på grund av regeringens långa handläggningstider. Det är mycket olyckligt för befolkningen, för jägarna, för Länsstyrelsen i Dalarnas län, för tilltron till staten och därmed regeringen och för acceptansen av avsättning av naturreservat.

Herr talman! Som jag tidigare har uppgett har statsrådet sagt att handläggningen ska ske skyndsamt, effektivt och utan att rättssäkerheten efterträts. Jag har lyft skyndsamheten och vill instämma i det statsrådet säger om att handläggningen naturligtvis också ska ske effektivt och rättssäkert. Det är en självklarhet. Men tio månader är oerhört lång tid för att uppfylla kraven på effektivitet och rättssäkerhet, och vi vet som sagt inte hur många månader – eller år – till det kommer att ta innan regeringen fattar ett beslut.

Som jag sa i mitt förra inlägg har kommunerna samma krav på sig. De ska också bedriva myndighetsutövningen skyndsamt, effektivt och rättssäkert. De har däremot aldrig tio månader eller mer på sig att utreda och fatta beslut. Kommunerna måste därför vara mycket mer effektiva, rättssäkra och skyndsamma än vad regeringen behöver vara. Det är de krav vi ställer på kommunerna.

En fråga utifrån det blir om vi ställer för hårda krav på kommunerna. Har de för korta handläggningstider?

Om regeringen inte klarar av att leva upp till skyndsamhet, effektivitet och rättssäkerhet på tio månader och mer behöver man kanske se över handläggningsprocessen, på samma sätt som kommunerna har fått lov att göra. Det kan inte vara så att regeringen anser att man jobbar mer rättssäkert i regeringen än man behöver göra ute i kommunerna. Det kan inte heller vara så att vi ställer olika krav på rättssäkerhet i kommun och stat.

Anf. 19 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L):

Herr talman! Som ledamoten är inne på finns det vissa delar av arbetet som sker inom regeringen, och jag tror att ganska många skulle bli förvånade över att dessa sker inom regeringen. Ett exempel är ett av de tidigaste ärenden jag fick titta på när jag kom in till Regeringskansliet som nybliven miljöminister. Det rörde ett överklagande gällande möjligheten att köra

Prot. 2024/25:79

28 februari

Svar på
interpellationer

skoter inom ett visst område som var delvis skyddat. Jag kan vara tydlig med att jag själv var förvånad över att även sådana ärenden, som är av väldigt lokal karaktär, hamnar på regeringens bord.

Vi har en förvaltningslag i Sverige som reglerar handläggningstider. Där framgår att om ett ärende exempelvis har inletts av en enskild part och inte avgjorts i första instans senast inom sex månader får parten begära att myndigheten ska avgöra ärendet. Då måste myndigheten, inom fyra veckor från att en sådan begäran inkommit, helt enkelt avgöra ärendet eller besluta att avslå en sådan begäran.

Herr talman! Precis som ledamoten redogör för finns inte motsvarande regler för handläggningstid vid överklagandeärenden till regeringen. Hur kommer det sig att inga regeringar har reglerat en sådan fråga? Det kan finnas flera skäl. Jag tror inte att det handlar om att man vill ha det särskilt behagligt för sig själv. Det handlar nog snarare om att regeringen är en väldigt hög instans, i många fall den sista part man kan överklaga hos. Därmed blir det ofta mer komplexa ärenden som kan vara av olika karaktär. Möjligen är det av det skälet man inte har samma strikta handläggningstider.

Jag tycker dock att det ledamoten lyfter upp är väldigt legitimt. Hur ser vi till att det går att känna förtroende för staten? Jag delar bilden som ledamoten redogör för: att det finns en oro för och en större misstro mot vilka syften staten och länsstyrelserna har i enskilda beslut. Att lokalbefolkningen uppfattar att det inte finns förståelse för den livsstil och de villkor som råder är ett problem som man inte ska underskatta. Man ska verkligen ta det på allvar och se till att bygga upp det förtroendet. Jag tycker att det är väldigt bra att ledamoten tar upp det.

Hur ska man då hantera den problematiken? Regeringen har tagit emot en regeringsprövningsutredning som bland annat tittat på det här. I det betänkandet föreslår utredningen bland annat att beslut om områdesskydd enligt miljöbalken, exempelvis om terrängkörningslagstiftning, ska kunna överklagas till domstol i stället för som nu till regeringen.

Utredningen bedömer att förslagen sannolikt kommer att innebära att ärendenas handläggningstider blir kortare. Det beror bland annat på att man bedömer att Regeringskansliets organisation inte är anpassad för att hantera överklaganden av det här slaget. Inte minst den utredningen ger lite insikt i denna problematik, som jag är alldeles medveten om att vi har.

Jag tycker att det är bra att ledamoten lyfter upp att det är ett problem när det tar tid och att det skapar en misstro mot staten. Så ska vi självklart inte ha det.

Vi kommer att fortsätta arbeta efter allra bästa förmåga för att leva upp till den nivå av skyndsamhet, rättssäkerhet och effektivitet som vi har att följa. Olika ärenden skiljer sig åt. Hur snabbt eller långsamt det går att handlägga enskilda överklaganden påverkas alltså av många olika faktorer.

Anf. 20 MARIE OLSSON (S):

Herr talman! Jag har jobbat ganska länge med olika former av myndighetsutövning i kommuner och är alltså väl förtrogen med bland annat förvaltningslagen.

I det här fallet är regeringen faktiskt första instans för överklagan. När länsstyrelsen har tagit beslut om naturreservat och det kommer en överklagan går den till regeringen. Den passerar ingen annan på vägen, utan regeringen är första instans.

Liksom när det gäller svaret på den skriftliga frågan får jag inte heller den här gången svar på mina frågor. Statsrådet kan inte svara på hur lång tid hon anser att det är rimligt att det ska ta att handlägga ett ärende som ska beslutas av regeringen. Statsrådet kan inte heller svara på vad hon anser är skyndsamt, som är det begrepp statsrådet själv hänvisar till när det gäller hur lång tid det ska ta innan beslut tas.

Svaret till jägarna, befolkningen och Länsstyrelsen i Dalarna blir alltså att statsrådet inte vet. Det är ett mycket olyckligt besked. Det hade varit klädsamt om statsrådet åtminstone hade någon uppfattning om vad rimlig tid är.

Vi har även fått svaret från statsrådet att även om det är regeringen som ska besluta kan statsrådet inte gå in och påverka ärendets handläggning. Det kan jag förstå när det gäller själva handläggningen. Däremot kan man gå in och påverka hur lång tid det behöver ta och trycka på för att det ska gå framåt i ärendet. Det är skillnad från att gå in i handläggningen.

Jag hoppas att den här interpellationsdebatten i alla fall leder till att statsrådet kan bevaka frågan och se till att beslut tas så snart som möjligt, alltså skyndsamt. Jag hade önskat att statsrådet åtminstone hade beklagat den långa handläggningstiden, men jag ger statsrådet möjlighet att göra det i slutanförandet.

Anf. 21 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L):

Herr talman! Det görs väldigt fyndiga ordval här i kammaren i dag. Jag noterar att ledamoten säger att statsrådet inte kan svara. Det är kloka ordval, med tanke på att det är just så att jag inte kan svara. Jag har inte möjlighet att föregripa den här handläggningen. Det är ledamoten mycket väl medveten om.

Sedan väljer ledamoten att använda andra ord och säger plötsligt att statsrådet inte vet. Det är inte samma sak som att jag inte kan svara.

Jag har alltså, med gällande regler som jag och alla andra statsråd har att arbeta efter, inte möjlighet att redogöra för detta. Då skulle jag föregå den handläggning som sker av detta överklagande. Jag kan inte föregå handläggningen genom att påpeka hur lång tid man kan förvänta sig att det ska ta, när detta beslut ska komma eller vad utfallet kommer att vara.

Låt mig tydliggöra för dem som tittar på den här interpellationsdebatten och som berörs av det aktuella ärendet att de inte behöver känna någon misstro. Den här regeringen arbetar hårt för att tillgängliggöra naturreservaten. Vi ska kunna leva och nyttja den natur vi har på ett hållbart och balanserat sätt. Inte minst jakten är en fundamental del i att vi ska lyckas med det. Vi behöver en aktiv förvaltning av de djur som rör sig, även i våra naturreservat. Det är något som man inte ska oroa sig för.

I fråga om sådana här juridiska ärenden är det helt enkelt inte så att jag inte vet, utan jag kan inte svara när det gäller det aktuella ärendet.

Som jag tidigare redogjorde för är Korpimäki naturreservat också ett Natura 2000-område, vilket gör att det blir extra komplext och mer tidskrävande.

Vi arbetar så hårt vi kan för att på ett så bra sätt som möjligt kunna ge besked till alla som berörs, så att vi kan fortsätta nyttja vår natur på ett klokt sätt i hela vårt avlånga land.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

§ 6 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 27 februari

2024/25:464 Sjöfartsverket

av *Ulrika Heie* (C)

till statsrådet *Andreas Carlson* (KD)

2024/25:465 Visselblåsarfunktion för värnpliktiga

av *Lena Johansson* (S)

till försvarsminister *Pål Jonson* (M)

2024/25:466 Kvotering och diskriminering av män

av *Sara Gille* (SD)

till statsrådet *Paulina Brandberg* (L)

2024/25:467 Utveckling och välfärd i Västerbottens landsbygdskommuner

av *Sara Gille* (SD)

till landsbygdsminister *Peter Kullgren* (KD)

2024/25:468 Nedläggning av Statens servicecenters kontor i Motala

av *Johan Andersson* (S)

till statsrådet *Erik Slottnér* (KD)

2024/25:469 Kronofogdens samordning

av *Malcolm Momodou Jallow* (V)

till finansminister *Elisabeth Svantesson* (M)

2024/25:470 Barnkonventionens tillämpning vid vräkningar

av *Malcolm Momodou Jallow* (V)

till statsrådet *Camilla Waltersson Grönvall* (M)

2024/25:471 Vårdplatsutveckling och kompetensförsörjning

av *Anna Vikström* (S)

till statsrådet *Acko Ankarberg Johansson* (KD)

2024/25:472 Fasta för barn i skolan under ramadan

av *Rashid Farivar* (SD)

till statsrådet *Lotta Edholm* (L)

2024/25:473 Avskaffande av matkravet för serveringstillstånd

av *Christofer Bergenblock* (C)

till socialminister *Jakob Forssmed* (KD)

2024/25:474 Sekularism i skolan

av *Sara Gille* (SD)

till statsrådet *Lotta Edholm* (L)

2024/25:475 Genuspedagogik i skolan

av *Sara Gille* (SD)

till statsrådet *Lotta Edholm* (L)

2024/25:476 Sexköp med friskvårdsbidrag
av *Eva Lindh* (S)
till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

Prot. 2024/25:79
28 februari

2024/25:477 Ökande matpriser

av *Jytte Guteland* (S)
till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

2024/25:478 Hanteringen av påkörd och trafikdödad ren

av *Eric Palmqvist* (SD)
till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

§ 7 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 27 februari

2024/25:845 Tidsplanen för lagändringar kring gode män och förvaltare

av *Laila Naraghi* (S)
till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

2024/25:846 Vinnovas stöd till dataspelsutveckling

av *Lars Mejern Larsson* (S)
till energi- och näringsminister Ebba Busch (KD)

2024/25:847 Besked om stöd till bostadsbyggande i norra Sverige

av *Markus Kallifatides* (S)
till statsrådet Andreas Carlson (KD)

2024/25:848 Avgasrening för mopedbilar

av *Carina Ödebrink* (S)
till statsrådet Andreas Carlson (KD)

2024/25:849 Stärkt konsumentskydd

av *Anne-Li Sjölund* (C)
till statsrådet Niklas Wykman (M)

§ 8 Kammaren åtskildes kl. 10.08.

Sammanträdet leddes av talmannen.

Vid protokollet

ANNA BLOMDAHL

/Olof Pilo

Innehållsförteckning

§ 1 Anmälan om vice ordförande i utskott	1
§ 2 Anmälan om granskningsrapport	1
§ 3 Ärenden för hänvisning till utskott	1
§ 4 Svar på interpellationerna 2024/25:346 och 349 om statlig närvaro i hela landet.....	1
Anf. 1 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M)	1
Anf. 2 PEDER BJÖRK (S)	3
Anf. 3 PETER HEDBERG (S).....	3
Anf. 4 LINNÉA WICKMAN (S).....	4
Anf. 5 ARDALAN SHEKARABI (S)	5
Anf. 6 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M).....	6
Anf. 7 PEDER BJÖRK (S)	7
Anf. 8 PETER HEDBERG (S).....	8
Anf. 9 LINNÉA WICKMAN (S).....	9
Anf. 10 ARDALAN SHEKARABI (S)	10
Anf. 11 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M).....	10
Anf. 12 PEDER BJÖRK (S)	11
Anf. 13 PETER HEDBERG (S).....	11
Anf. 14 Statsrådet BENJAMIN DOUSA (M).....	12
§ 5 Svar på interpellation 2024/25:367 om jaktmöjligheter i naturreservat.....	12
Anf. 15 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L).....	12
Anf. 16 MARIE OLSSON (S)	13
Anf. 17 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L).....	14
Anf. 18 MARIE OLSSON (S)	15
Anf. 19 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L).....	15
Anf. 20 MARIE OLSSON (S)	16
Anf. 21 Statsrådet ROMINA POURMOKHTARI (L).....	17
§ 6 Anmälan om interpellationer	18
§ 7 Anmälan om frågor för skriftliga svar	19
§ 8 Kammaren åtskildes kl. 10.08.	19